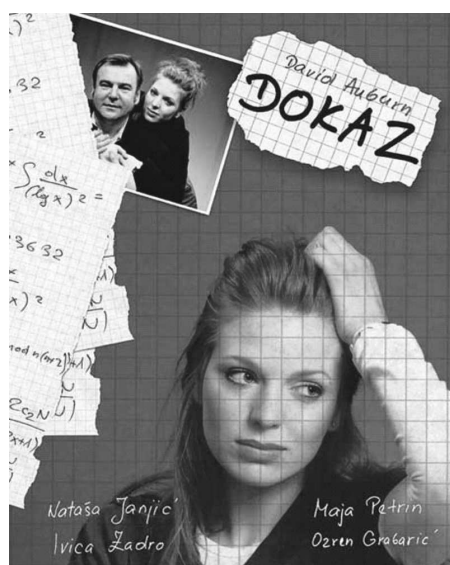

Predstava *Dokaz*

Tia Tomiša, Ana Virag

David Auburn: DOKAZ kazališna predstava (kazalište *Mala scena*®)

Nakon predstave, knjige, filma... Bujica riječi, osjećaja, zbrka u glavi, izgubljenost, podijeljeni stavovi, neodlučnost, sreća, tuga, frustriranost... koja istovremeno pokušava izbiti na površinu i ostati unutra neprimijećena. Na kraju se sve nekako poništi i pola sata sam izvan sebe, u stanju u kojem ne mogu izgovoriti nijednu suvislu rečenicu (katkad ni riječ, slogovi se jednostavno pomiješaju). *Where is my mind?* Ostane u umjetničkom djelu koje mozak valjda još konzumira.

Umjetnička potresenost nakon predstave '*Dokaz*' u *Maloj sceni*® protekla se i na cijelo sljedeće jutro; zurila sam kroz prozor u sunčani zimski dan; odlutala, sasvim izgubljena. Ponovno su mi se vratila sva ona matematička pitanja koja sam potisnula u sebi nakon izbora fakulteta, opet su me iz nekog mračnog, zaboravljenog kutka uma zaskočile ideje o matematici kao o umjetnosti, znanosti nad svim znanostima, znanosti koju svako opisivanje samo poružni jer je toliko nedodirljiva i nedostižna u svojoj raskoši i ljepoti. Misli o matematici kao poeziji

(„*Matematičar koji nije pomalo i pjesnik nikada neće biti potpun matematičar*” – **Karl Weierstrass**), kao odgovoru na pitanje smisla života, kao o tajni koja je ključ svekolikog razumijevanja svijeta koji nas okružuje. Sve me to nekako izbacilo iz ustajalosti svakodnevnog života, kao da me matematika polako opet vraća u neki život, u neku posebnu dimenziju nakon nekoliko mjeseci hibernacije...

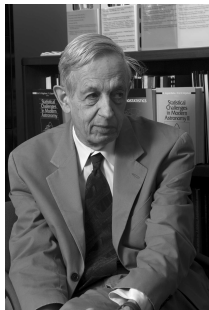
Jer, kao što je netko prije mene zaključio, matematika mora da je zastrašujuće zanimljiva kad zbog nje čovjek može izgubiti glavu (**Arhimed**: „*Noli turbare circulos meos*”).

Ali, '*Dokaz*' nije samo predstava o matematici, već i o genijalnosti, bolesti, starenju, izgubljenom i pronađenom elanu, uspjehu, velikim ljudima i umovima i – ponad svega – o međuljudskim odnosima i (ne)razumijevanju. U središtu pozornosti nalazi se dvadesetpetogodišnja djevojka Catherine (Nataša

Janjić) koja je svoj život privremeno stavila na čekanje kako bi se brinula za svog oca Roberta (Ivica Zadro) -

briljantnog matematičara čiji je genij zasjenila mentalna nestabilnost. Sada, nakon njegove smrti, prisiljena je ponovno nositi se s vlastitim strahovima i emocijama. Očev sprovod, dvadeset i peti rođendan, udvaranje očeva bivšeg asistenta Hala (Ozren Grabarić) koji u Robertovim nesuvislim matematičkim bilješkama očajnički traži ostatke njegova genija, i pokušaji sestre Claire (Maja Petrin) da je odvede iz Chicaga priuštiti će Catherine nekoliko stresnih dana u kojima će preispitati je li od oca naslijedila genijalnost ili ludilo.

John Nash

Inspiracija za tekst Davidu Auburnu bio je **John Nash** (baš kao i za film „*Beautiful Mind*“), a drama je dobila **Pullitzerovu nagradu** 2001. godine i čak tri *Tony*-ja. Čini se da priče o znanstvenicima koji balansiraju na tankoj liniji između genijalnosti i ludila svojim piscima garantiraju uspjeh, naročito ako su izvrsno napisane poput ove.

Što se same izvedbe tiče, glumcima sve pohvale, posebice Nataši Janjić koja s izvanrednom lakoćom i bez imalo pretjerivanja oživljava lik izrazito inteligentne, ali usamljene i pomalo neurotične Catherine i time zapravo nosi cijelu predstavu. Ivica Zadro se također dobro snašao u ulozi genijalca razorenog ludilom.

Za kraj, nemojte misliti da ako je između vas i matematike iskopana ratna sjekira (u što istinski sumnjam, čim čitate *PlayMath*) - ova predstava nije za vas; da ju nećete razumjeti ili vam se neće svidjeti.

Pomoći će, doduše, doza smisla za matematički humor (da, istina je, matematičari ZBILJA imaju velike kapacitete. . . bar kad je alkohol u pitanju) i lagana averzija prema fizičarima ;), ali se i bez toga može u potpunosti uživati u predstavi. Mogućnost da vam se ne sviđa i dalje naravno postoji, ali tome neće biti kriva matematika.

I zato - svi u *Malu scenu*®!!! Možda vam sine neka dragocjena ideja, povrati se izgubljeno nadahnuće, vrati vjera u znanost. . . a možda se samo malo kulturno uzdignete. Izgubiti, jednostavno **ne možete**.

Pretplatite se na *PlayMath*!

Od sada možete redovito primati *PlayMath*. Hrvatsko matematičko društvo nudi svim zainteresiranim čitateljima mogućnost pretplate. Cijena je 45 kuna za 3 broja godišnje (30 kuna za članove HMD-a i podmlatka HMD-a). Svi zainteresirani mogu se obratiti na hmd@math.hr ili na adresu:

Hrvatsko matematičko društvo, Bijenička cesta 30, p.p. 302, 10002 Zagreb.